

BIULETYN

*Parafia Rzymskokatolicka p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie – Kurdwanowie*

Nr 37/159/2022 * XXIV NIEDZIELA ZWYKŁA * 11 września 2022 r.

*UŻYCZ POKOJU, O PANIE, TYM, KTÓRZY CI UFAJĄ,
ABY TWOI PROROCY OKAZALI SIĘ PRAWDOMÓWNI.
WYSŁUCHAJ PROŚBY SWOJEGO SŁUGI ORAZ LUDU TWOJEGO.*

LITURGIA I SŁOWO BOŻE NA NIEDZIELE

1. czytanie (Wj 32, 7-11. 13-14)

Gdy Mojżesz przebywał na górze Synaj, Bóg rzekł do niego: "Zstąp na dół, bo sprzeniewierzył się lud twój, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej. Bardzo szybko odwrócili się od drogi, którą im nakazałem, i utworzyli sobie posąg cielca ulany z metalu, i oddali mu pokłon, i złożyli mu ofiary, mówiąc: »Izraelu, oto twój bóg, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej«. I jeszcze powiedział Pan do Mojżesza: "Widzę, że lud ten jest ludem o twardym karku. Zostaw Mnie przeto w spokoju, aby rozpałił się gniew mój na nich. Chcę ich wyniszczyć, a ciebie uczynić wielkim ludem". Mojżesz jednak zaczął usilnie błagać Pana, Boga swego, i mówić: "Dlaczego, Panie, płonie gniew Twój przeciw ludowi Twemu, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej wielką mocą i silną ręką? Wspomnij na Abrahama, Izaaka i Izraela, Twoje sługi, którym przysięgałeś na samego siebie, mówiąc

do nich: »Uczynię potomstwo wasze tak liczne jak gwiazdy niebieskie i całą ziemię, o której mówiłem, dam waszym potomkom, i posiadą ją na wieki.«" Wówczas to Pan zaniechał zła, jakie zamierzał zesłać na swój lud.

Psalm (Ps 51, 3-4. 12-13. 17 i 19)

Wstanę i wrócę do mojego ojca
Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskowości swojej,
w ogromie swej litości zgładź moją nieprawość.

Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego.

Wstanę i wrócę do mojego ojca
Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste i odnów we mnie moc ducha.
Nie odrzucaj mnie od swego oblicza i nie odbieraj mi świętego ducha swego.

Wstanę i wrócę do mojego ojca
Panie, otwórz wargi moje,
a usta moje będą głosić Twoją chwałę.
Boże, moją ofiarą jest duch skruszony,

pokornym i skruszonym sercem Ty,
Boże, nie gardzisz.

2. czytanie (1 Tm 1, 12-17)

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Tymoteusza

Dzięki składam Temu, który mię przyoblekł mocą, Chrystusowi Jezusowi, naszemu Panu, że uznał mnie za godnego wiary, skoro przeznaczył do posługi mnie, ongiś bluźniercę, prześladowcę i oszczercę. Dostałem jednak miłosierdzia, ponieważ działałem z nieświadomości, w niewierze. A nad miarę obfitą okazała się łaska naszego Pana wraz z wiarą i miłością, która jest w Chrystusie Jezusie. Nauka to zasługująca na wiarę i godna całkowitego uznania, że Chrystus Jezus przyszedł na świat zbawić grzeszników, spośród których ja jestem pierwszy. Lecz dostałem miłosierdzia po to, by we mnie pierwszym Jezus Chrystus pokazał całą wielkoduszość jako przykład dla tych, którzy w Niego wierzyć będą dla życia wiecznego. A Królowi wieków nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, Bogu samemu cześć i chwała na wieki wieków. Amen.

Alleluja, alleluja, alleluja

W Chrystusie Bóg pojednał świat ze sobą,
nam zaś przekazał słowo pojednania.

Ewangelia (Łk 15, 1-32)

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Zbliżali się do Jezusa wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie:

„Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi”. Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: „Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie idzie za zgubioną, aż ją znajdzie? A gdy ją znajdzie, bierze z radością na ramiona i wraca do domu; sprasza przyjaciół i sąsiadów i mówi im: «Cieszcie się ze mną, bo znalazłem owcę, która mi zginęła»».

Powiadam wam: Tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia. Albo jeśli jakaś kobieta, mając dziesięć drachm, zgubi jedną drachmę, czyż nie zapala światła, nie wymiata domu i nie szuka starannie, aż ją znajdzie? A znalazłszy ją, sprasza przyjaciółki i sąsiadki i mówi: «Cieszcie się ze mną, bo znalazłam drachmę, którą zgubiłam». Tak samo, powiadam wam, radość powstaje u aniołów Bożych z jednego grzesznika, który się nawraca”. Powiedział też: „Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: «Ojcze, daj mi część majątku, która na mnie przypada». Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonił swój majątek, żyjąc rozrzutnie.

A gdy wszystko wydał, nastał ciężki głód w owej krainie i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przystał do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na pola, żeby pasł świnie. Pragnął on napełnić swój żołądek strąkami, którymi żywiły się świnie, lecz nikt mu ich nie

dawał. Wtedy zastanowił się i rzekł: «Iluż to najemników mojego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę. Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojcze zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mnie choćby jednym z najemników». Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wrzucił się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: «Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem». Lecz ojciec rzekł do swoich sług: «Przynieście szybko najlepszą suknię i ubierzcie go; dajcie mu też pierścien na rękę i sandały na nogi. Przeprowadźcie utuczone cielę i zabijcie: będziemy ucztować i bawić się; ponieważ ten mój syn był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się». I zaczęli się bawić.

Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go, co to znaczy. Ten mu rzekł: «Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone cielę, ponieważ odzyskał go zdrowego». Na to rozgniewał się i nie chciał wejść; wtedy ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on odpowiedział ojcu: «Oto tyle lat ci służy i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwoniał twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone cielę». Lecz on mu odpowiedział: «Moje dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko moje do ciebie należy. A trzeba się weselić i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się»?.

HOMILIA KS. WOJCIECHA WĘGRZYŃIAKA

Dlaczego Jezus w sumie opowiada aż trzy przypowieści, skoro morał jest ten sam: w niebie się cieszą jak się grzesznik na ziemi nawraca? Przecież zwłaszcza w czasach papirusów i pergaminów można było oszczędzić na materiale. Ano racja jakaś musiała być. Racja różnorodności. Owca to nie drachma, drachma to nie człowiek. Co zrobiła drachma, żeby się zgubić? Nic. To właścicielka jakoś się zamotała. Co zrobiła drachma, żeby się znaleźć? Nic. To właścicielka zrobiła wszystko, by ją znaleźć.

Co zrobiła owca, żeby się zgubić? Trochę zrobiła. Zamiast wracać z pasterzem i koleżankami przyssała się do kępki trawy: „jeszcze bym sobie podjadła”. No się zgubiła. Owca nie koń, nie kot, nie wróci sama do domu. Co zrobiła owca, żeby wrócić? Nic. Co więcej, owca to nie drachma, nie poleży tam gdzie się zgubiła, ale będzie skakać z pagórka na pagórek, komplikując jej poszukiwania.

Co zrobił syn marnotrawny, żeby się zgubić? Wszystko. Sam poprosił o pieniądze. Sam wyjechał. Sam roztrwoniał. Co zrobił, żeby wrócić? Wszystko. Sam przemyślał, sam się zabrał, sam powrócił. Ojciec nie poszedł za synem jak pasterz za owcą ani nie szukał go jak kobieta drachmy.

To prawda, że w niebie się cieszą, jak się grzesznik nawraca i to bez względu na to czy w oczach ludzkich ten grzesznik warty jest tyle co jedna drachma czy tyle co twoje dziecko. Jednak cała mądrość i trudność polega na tym, że ludzie są różni, przyczyny zgubienia są różne, sposoby pomocy są różne i drogi powrotu są różne. Jednych trzeba szukać, nawet gdyby trzeba było przewrócić całe swoje życie jak dom do góry nogami. Innych trzeba zostawić, bo jeśli się pójdzie za nimi, może się nie odnajdą nigdy.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Kalendarz liturgiczny:
Poniedziałek – Wspomnienie Najświętszego Imienia Maryi
Wtorek – Wspomnienie św. Jana Chryzostoma, biskupa i doktora Kościoła
Środa – **Święto Podwyższenia Krzyża Świętego, odpust parafialny**
Czwartek – Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Bolesnej
Piątek – Wspomnienie św. męczenników Korneliusza, papieża i Cypriana, biskupa
Sobota – Wspomnienie św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego, biskupa.
2. **Dziś rozpoczęliśmy rekolekcje parafialne** przed odpustem parafialnym ku czci Podwyższenia Krzyża Świętego. Program w biuletynie, w gablotkach i na stronie internetowej.
3. **Katecheza przed chrztem świętym** dla rodziców i chrzestnych we wtorek o godz. 19:00 w sali obok kancelarii.
4. **Krąg biblijny** we czwartek o godz. 19.00 w sali obok zakrystii. Krąg będzie prowadził ks. Tomasz.
5. Zapraszamy **kandydatów na ministrantów** w sobotę o godz. 9:00. **Ministrantów natomiast** na zbiórkę w sobotę o godz. 10:00. Oba spotkania w sali obok kancelarii.
6. Są jeszcze miejsca na pielgrzymkę do Jędrzejowa i Kielc w dniu 17 września. Zapisy w zakrystii od czwartku włącznie.

Ciąg dalszy PROGRAMU REKOLEKCJI

Poniedziałek 12 września 2022 r.

Msza św. z nauką rekolekcyjną: 7:00, 9:00, 18:00; 20:00; Apel Jasnogórski

Wtorek 13 września 2022 r.

Msza św. z nauką rekolekcyjną: 7:00, 9:00 (dla chorych z Sakramentem Namaszczenia Chorych) 18:00 (Nabożeństwo Fatimskie) 20:00; Apel Jasnogórski

Spowiedź rekolekcyjna we wtorek 6:30 – 7:30; 8.30 – 9:00; 17:00 – 18:00

Środa 14 września 2022 r.

Odpust Parafialny ku czci Podwyższenia Krzyża Świętego

Msze św. 6:30, 7:00, 9:00, **18:00** – suma odpustowa z procesją

adres: ul. W. Witosa 9, 30-612 Kraków; tel. 12 6544569; 797624306
www.parafiakurdwanow.pl; Email: kontakt@parafiakurdwanow.pl